

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 904/2024
5.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Славке Бабић, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 1204/20 од 3.4.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 857/23 од 21.3.2024. године, у седници већа одржаној дана 5.9.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славке Бабић, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 1204/20 од 3.4.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 857/23 од 21.3.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 1204/20 од 3.4.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у дневним износима, чија висина је одмерена у износу од 10.000,00 динара тако што је прво утврђено 20 дневних износа и висина једног дневног износа од 500,00 динара, које је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а ако окривљени новчану казну не плати у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе одређених у изреци пресуде о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Приватни тужилац ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 857/23 од 21.3.2024. године, између осталог, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Славке Бабић, а пресуда Трећег основног суда у Београду К 1204/20 од 3.4.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Славка Бабић, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине у целину побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Славка Бабић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 458. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, при чему не означава ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, али у образложењу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП. У том смислу, бранилац у захтеву наводи да је првостепени суд, супротно својим овлашћењима из члана 420. став 1. ЗКП, из изреке пресуде изоставио чињеничне наводе приватне тужбе који нису доказани, и самим тим пропустио да одлучи о кривичном делу које је окривљеном стављено на терет приватном тужбом.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је приватном тужбом приватног тужиоца ББ од 20.11.2020. године, која је измењена 7.3.2023. године, окривљеном АА стављено на терет продужено кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ које је, према наводима тужбе, извршио дана 11.8.2020. године, у ..., око 14.30 часова, у стању урачунљивости, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, тако што је са рођеним братом ВВ, дошао испред улаза породичне куће у улици ... број .., у којој станује приватни тужилац који је окривљеном брат од стрица, увредио приватног тужиоца са намером да га омаловажи, на тај начин што је након краће вербалне расправе плуноу приватног тужиоца и обратио му се на груб и увредљив начин речима „Пу маму ти је.ем у пи.ку мртву!“, затим је неовлашћено ушао у посед приватног тужиоца тако што се попео на трем породичне куће приватног тужиоца, на којем се налазио приватни тужилац са невенчаном супругом ГГ, унео се у лице приватног тужиоцу и набио своју главу о главу приватног тужиоца и обратио му се увредљивим речима „Шта причаш си.о једна смрдљива!“ и „Запалућу ти кућу пи.ко смрдљива!“, покушао да отме мобилни телефон ГГ, која је цео догађај забележила мобилним телефоном, упутио јој наредбу речима „Марш у кућу!“, услед које је она ушла у кућу, након чега је покушао да продре у стан приватног тужиоца, и приватног тужиоца, који је покушао да спречи окривљеног да продре у стан, реално увредио на тај начин што га је шаком десне руке затвореном у песницу ударио у пределу носа,

услед чега је приватни тужилац који није узвратио ударце, сео на столицу и поставио руке изнад главе како би се заштитио од удараца, након чега се окривљени нагнуо над приватним тужиоцем и обратио му се увредљивим речима „Је.ем ти матер, пи.ко смрдљива!“.

Првостепеном пресудом, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. У ставу 2. истог члана, прописано је да суд није везан за предлог тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Из цитиране законске одредбе произлази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет у погледу субјективне и објективне истоветности дела, а евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, конкретно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, при чему закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, постоји уколико побијаном пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може се говорити само када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе.

Према налажењу Врховног суда, првостепеном пресудом у потпуности је решен предмет оптужбе. У конкретном случају, првостепени суд је у изреци своје пресуде изоставио чињеничне наводе приватне тужбе да је окривљени плуноу приватног тужиоца, да му је рекао „Запалићу ти кућу пи.ко смрдљива“ и да га је ударио руком стиснутом у песницу, задржавајући у изреци своје пресуде да га је ударио десном руком, налазећи да наводи приватног тужиоца нису доказани. Поступајући на тај начин, првостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, како то погрешно сматра бранилац окривљеног. Ово стога што је суд овлашћен да чињенични опис дела из оптужног акта-приватне тужбе уподобљава чињеничном стању утврђеном у току поступка, уколико при томе остаје у границама чињеничног основа из приватне тужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се она заснива, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела, што је поводом инкриминисаног догађаја од 11.8.2020. године, у конкретном случају, и учињено. Према томе, првостепеном пресудом у потпуности је решен предмет оптужбе, а наведена измена чињеничног описа кривичног дела и правна квалификација извршена је у корист окривљеног.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Преосталим наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног оспорава чињенични закључак суда да је окривљени предузео радњу извршења и на тај начин суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање, односно повреду

закона из члана 440. ЗКП, у чије разматрање се Врховни суд није упуштао обзиром да повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славке Бабић, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић